

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (kolmas jaosto)
15 päivänä syyskuuta 1998

Asia T-3/96

Roland Haas ym.
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Henkilöstö – Siirretty palkanosa – Korjauskerroin – Jäsenvaltion pääkaupungin
muuttuminen – Taannehtiva vaikutus

Täydellinen teksti ranskan kielellä . . . . . II - 1395

Aihe: Kanne, jossa kantaja vaatii yhtäältä komission velvoittamista suorittamaan Saksan markkoina siirretylle palkan osalle palkan täydennyksiä, jotka perustuvat Saksalle vahvistettuun korjauskertoimeen, joka on laskettu elinkustannusten perusteella Berliinissä 1.10.1990–31.12.1994, ja näille summille 10 prosentin vuotuista viivästyskorkoa, ja toisaalta tarvittaessa 9.3.1995 tehdyn komission sen päätöksen kumoamista, jolla hylättiin kantajan vaatimukset kyseisistä palkan täydennyksistä.

Lopputulos: Hylkääminen.

Tuomion lyhennelmä

Kantajat, jotka ovat komission Luxemburgiin sijoitettuja virkamiehiä, ovat siirtäneet Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) liitteessä VII olevan 17 artiklan nojalla palkkansa osan Saksaan Saksan markkoina 1.10.1990–31.12.1994 välillä eri ajanjaksoina. Tämän säännöksen 3 kohdan mukaan siirrettyihin määriin sovelletaan ”kerrointa, joka edustaa sille maalle, jonka valuuttana siirto tehdään, vahvistetun korjauskertoimen ja virkamiehen asemamaan korjauskertoimen välistä suhdetta”. Euroopan yhteisöjen virkamiesten palkan osittaista siirtoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamista koskevien määräysten (jäljempänä siirtoa koskevat määräykset) 6 artiklan kolmannessa kohdassa todetaan seuraavaa:

”Siirrettävää määrää ei voi muuttaa takautuvasti takautuvan palkankorotuksen perusteella. Liitteessä VII olevan 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen valuuttakurssien tai korjauskertoimien muutos ei aiheuta siirrettyjen määrien vasta-arvon muuttamista.”

Henkilöstösääntöjen liitteen XI mukaan kansalliset korjauskertoimet vahvistetaan jokaisen jäsenvaltion pääkaupungin elinkustannusten perusteella. Saksan yhdistymisen myötä Berliinistä tuli lokakuussa 1990 kyseisen jäsenvaltion pääkaupunki.

Asiassa T-536/93, Benzler vastaan komissio, 27.10.1994 antamassaan tuomiossa (Kok. H. 1994, s. II-777) ja asiassa T-64/92, Chavane de Dalmassy ym. vastaan komissio, 27.10.1994 antamassaan tuomiossa (Kok. H. 1994, s. II-723) yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön palkkojen ja eläkkeiden sekä näihin palkkoihin ja eläkkeisiin liittyvien korjauskertoimien mukauttamisesta 1 päivästä heinäkuuta 1992 alkaen 21 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom, EHTY) N:o 3761/92 (EYVL L 383, s. 1) 6 artiklan 2 kohdan ja Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön palkkojen ja eläkkeiden sekä näihin palkkoihin ja eläkkeisiin liittyvien korjauskertoimien mukauttamisesta 1 päivästä heinäkuuta 1991

alkaen 19 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (EHTY, ETY, Euratom) N:o 3834/91 (EYVL L 361, s. 13; oikaisu EYVL 1992, L 10, s. 56) 6 artiklan 2 kohdan lainvastaisiksi siltä osin kuin niissä vahvistettiin väliaikainen korjauskerroin Saksalle Bonnin elinkustannusten perusteella. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että näissä artikloissa loukattiin henkilöstösääntöjen liitteestä XI ilmenevää periaatetta, jonka mukaan jäsenvaltion korjauskerroin on vahvistettava kyseisen jäsenvaltion pääkaupungin elinkustannusten perusteella

Näiden tuomioiden julistamisen jälkeen komissio teki joulukuussa 1994 kaksi asetusehdotusta neuvostolle. Ensimmäinen ehdotus koski vuosittaista palkkojen mukautusta, ja toinen ehdotus koski Saksan osalta vuodesta 1990 voimassa olleiden väliaikaisten korjauskerrointen muuttamista.

Neuvosto ei tähän päivään mennessä ole antanut asetusta, jolla olisi taannehtivasti lokakuusta 1990 alkaen muutettu Saksan korjauskerrointa toisen ehdotuksen perusteella.

Neuvosto antoi kuitenkin 19.12.1994 Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön palkkojen ja eläkkeiden sekä näihin palkkoihin ja eläkkeisiin liittyvien korjauskertoimien mukauttamisesta 1 päivästä heinäkuuta 1994 alkaen asetuksen (EHTY, EY, Euratom) N:o 3161/94 (EYVL L 335, s. 1; jäljempänä asetus N:o 3161/94). Kyseisen asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan Saksalle korjauskerroin, joka perustuu Berliinin elinkustannuksiin.

Laatiessaan joulukuuta 1994 koskevia kantajien eläkelaskelmia, joissa takautuvasti otettiin huomioon eläkkeiden mukautukset ajanjaksolta 1.7.1994–31.12.1994, neuvosto sovelsi asetusta N:o 3161/94.

Kantajat katsoivat kuitenkin, että komission olisi tullut soveltaa Saksan markkoina siirrettyihin summiin Berliinin elinkustannuksiin perustuvaa korjauskerrointa lokakuusta 1990 lukien, ja he vaativat nimittävältä viranomaiselta 3.-20.2.1995, että komissio tekee kyseiset laskelmat uudelleen kyseisen korjauskertoimen perusteella ja maksaa heille puuttuvan erotuksen. Nämä vaatimukset ja niiden jälkeen tehdyt valitukset hylättiin.

Pääasia

Kanneperuste, joka koskee sitä, että siirtoa koskevien määräysten 6 artiklan kolmatta kohtaa ei voida soveltaa

Normihierarkian periaatteen mukaan palkkojen, eläkkeiden ja korjauskertoimien vuosittaisesta mukauttamisesta annetuilla asetuksilla ei voida poiketa siirtoa koskevista määräyksistä, jotka ovat henkilöstösääntöjen olennainen osa. Siltä osin kuin nämä vuotuiset asetukset koskevat palkkojen siirtoa, niillä yksinkertaisesti pannaan täytäntöön henkilöstösääntöjen yleisluonteisia määräyksiä, joilla vahvistetaan siirtoja koskevia menettelymääräyksiä.

Koska siirtoa koskevien määräysten 6 artiklan kolmannessa kohdassa kielletään muuttamasta takautuvasti siirrettyjä summia takautuvasti mukautettujen korjauskerrointen perusteella, sillä seikalla, että asetusta N:o 3161/94 edeltävissä asetuksissa vahvistetut korjauskertoimet ovat väliaikaisia, ei ole merkitystä asian kannalta (39 ja 40 kohta).

Viittaukset: em. asia Chavane de Dalmassy v. komissio, 52 kohta.

Näin ollen tämä kanneperuste on hylättävä (41 kohta).

Kolme kanneperustetta, jotka koskevat sitä, että asetus N:o 3161/94 on lainvastainen

Siirtoa koskevien määräysten 6 artiklan kolmannessa kohdassa kielletään siirrettävien summien muuttaminen takautuvasti. Näin ollen, vaikka neuvosto olisi päättänyt, että asetusta N:o 3161/94 sovelletaan taannehtivasti 1.1.1990 lukien, tällä ei olisi voinut olla mitään takautuvaa vaikutusta kantajien siirtämiin summiin (43 kohta).

Näin ollen kolmella ensimmäisellä kanneperusteella ei ole merkitystä asian kannalta (44 kohta).

Kanneperuste, joka koskee huolenpitovelvollisuuden ja avustamisvelvollisuuden rikkomista

Huolenpitovelvollisuus merkitsee sitä, että tehdessään yhtä tai useampaa virkamiestään koskevia päätöksiä kyseinen toimielin ottaa huomioon sekä yksikön edun että myös asianomaisten virkamiesten edun (52 kohta).

Viittaukset: asia T-80/92, Turner v. komissio, 16.12.1993 (Kok. 1993, s. II-1465, 77 kohta);
asia C-298/93 P, Klinke v. yhteisöjen tuomioistuin, 29.6.1994 (Kok. 1994, s. I-3009, 38 kohta);
asia T-44/93, Saby v. komissio, 13.7.1995 (Kok. H. 1995, s. II-541, 47 kohta).

Yhteisöjen toimielimillä on laaja harkintavalta arvioida yksikön etua, ja yhteisöjen tuomioistuinten on rajoituttava valvomaan, ettei hallinto ole käyttänyt harkintavaltaansa ilmeisen virheellisesti (53 kohta).

Viittaukset: yhdistetyt asiat T-39/93 ja T-553/93, Baltasvijas v. komissio, 11.10.1995 (Kok. H. 1995, s. II-695, 59 kohta).

Esillä olevassa asiassa kantajat eivät ole näyttäneet, että komissio olisi tehnyt ilmeisen arviointivirheen (55 kohta).

Väitteestä, jonka mukaan komissio on rikkonut huolenpitovelvollisuuttaan ja avustamisvelvollisuuttaan, kun se ei ole saattanut asetuksen N:o 3161/94 lainmukaisuutta yhteisön lainsäätäjän arvioitavaksi, ja jonka mukaan neuvosto on laiminlyönyt antaa asetuksen sille esitetyn toisen muutosehdotuksen nojalla, on todettava, että Saksalle vahvistetun korjauskertoimen mukauttamisesta taannehtivasti 1.1.1990 lukien annetulla asetuksella ei olisi ollut vaikutusta jo siirrettyihin summiin. Väite on näin ollen tehoton (56 kohta).

Joka tapauksessa on todettava, että koska yhteisöjen toimielimillä on laaja harkintavalta valita ne toimet ja keinot, joilla ne täyttävät huolenpitovelvollisuutensa ja avustamisvelvollisuutensa, yksityinen henkilö ei voi velvoittaa komissiota nostamaan laiminlyöntikannetta tai kumoamiskannetta. Muunlaisella ratkaisulla puututtaisiin tähän harkintavaltaan (57 kohta).

Viittaukset: asia T-575/93, Koelman v. komissio, 9.1.1996 (Kok. 1996, s. II-1, 71 kohta) ja asia C-59/96 P, Koelman v. komissio, 16.9.1997 (Kok. 1997, s. I-4809).

Näin ollen tämä kanneperuste on hylättävä (59 kohta).

Ratkaisu:

Kanne hylätään.